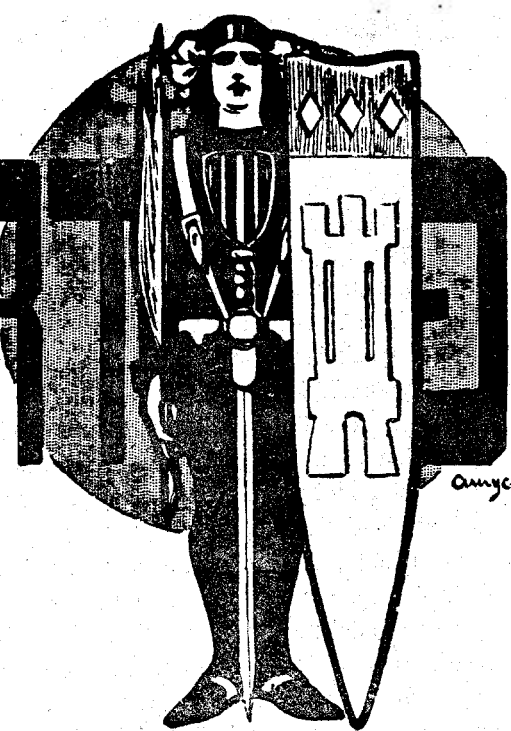

BALLARINOS SITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Sitges, un trimestre, 1'50 pessetas
Espanya, un any, 7' id.
Extranger, un any, 2'50 pesos (or)

Anuncis, Esquelas, Remittits y Reclams
a preus convencionals

« Setmanari catalá »

Redacció y Administració:

Carrer de la Isla de Cuba, 27

COLMADO Y CONFITERIA

LA PERLA

MAJOR, 50

Champagnes:

Moet, Chandon, Mosseux, Silleri y Codorniu

Bouret, Sadabay y Pernay

Espumós, Gran Cremant, Extra Dols y Sech

Recomaném els nostres olis purs y refinats de las procedencias Aragó, Tortosa, Reus, Arbeca y altres

PREUS SENS COMPETENCIA

El deshauci del "Prado"

Es el tema obligat de todas las conversacions, causant sorpresa general la conducta del Sr. Carbonell al pretendre treure del edifici de sa propietat a la societat recreativa «Prado Suburense».

Tal sorpresa és ben lògica y fonamentada, si es té en compte que la posició social que avuy día ocupa el Sr. Carbonell la deu única y exclusivament a la societat que ara intenta deshauciar y a la protecció que sempre ha rebut dels principals elements de la mateixa densa que va fundarse.

Aném a pams:

Abans de la fundació de «El Prado», allavors que sobrevingué l'anomenada «Qüestio musical», D. Joseph Carbonell y Vidal era un senzill músich de segona y, a la vegada, modest fadrí fuster, a qui alguns aficionats a la música, impulsats per rivalitats ab el director de la única orquesta que allavors existia en la nostra vila, protegiren ab decisió, ajudantlo a fundar un'altra orquesta, naixent de aquí aquelles páginas tristes de la historia local produhidas per las intemperancias de un arcalde, de quin assumpto está de sobras enterat tothom y no volém detallar pera no ressucitar odís de cap mena.

Veyém ja allavors al Sr. Carbonell convertit en un director de orquesta, gracias als seus protectors incondicionals: protecció dispensada ab tota la bona fe, per més que ben llastimosament, donchs van fer costat a un home que tothom ha vist prou lo agrahit que ha estat ab els que li han fet favors y la manera poch alabable com els hi ha pagat aquets.

Va venir allavors la fundació de «El Prado». Al Sr. Carbonell no se li coneixia cap be de fortuna; mes gracias al entusiasme que regnava pe'l «Prado»

y la confiança absoluta que tothom tenia en el seu pervindre, se ha aixecat el grandiós edifici y se hi han fet importants milloras per suscripció... y ja veyém al Sr. Carbonell convertit en propietari del local...

Aixó últim ha sigut l'erro més gros en que incorregueren els fundadors de «El Prado»: vincular en un home tota la propietat.

Y no menos irrisoria resulta la part lleonina, veraderament usuraria, que afecta el Sr. Carbonell en l'Administració de la Societat, degut també a la protecció malaguanyada que li prodigaren:

El Sr. Carbonell cobra 75 pessetas mensuals en concepte de lloguer; cobra 75 centims per soci, com a gratificació a la entrada gratuita que'l soci té als balls de tarda; y cobra, també, 250 pessetas anyals per la entrada franca de las senyoras als balls.

Y no se ha acabat encare: Té, además, el producte total que produeixen els grans balls públichs anyals; el producte bastant sanejat que li proporciona l'arrendament del teatre; y també té, per fi, (jesgarrifeuse!), el producte sencer de lo que proporciona l'arrendament del Café, producte que puja a uns 300 duros anyals.

Ara diguéu si tot aixó no és veraderament monstruós. Cap altra societat del món pateix el jou de un propietari—que ho és perque li han fet gent que avuy menyspreua—que, además de cobrarse la mensualitat, s'embutxaca tots els ingresos que té la mateixa.

Aixó resulta intolerable, donchs a tot arreu veyém que las societats recreativas, ja siguin per arrendament, ja siguin per administració, refian, com a una de las principals fonts de ingresos, del producte de la expenció de refrescos y de la explotació de jochs lícits.

Y ab tot aixó, el *demócrata* y republicá federal D. Joseph Carbonell y Vidal no'n tenia prou y volia disposar lliurement dels baixos del edifici ahont es troba instalada la societat, pretenent que allí una colla de sectaris y mal educats poguessin insultar grollerament a individus del propi Cassino.

Y com sigui que a aquesta descabellada pretensió la Junta, vetllant per la honra y bon nom del «Prado», es negá a accedirhi, el Sr. Carbonell, inspirat segument a sota má per l'ex-cacich, ha presentat la demanda de deshauci.

La sorpresa que la resolució del Sr. Carbonell ha produhit en el públich, com hem dit ja abans, ha sigut extraordinaria, máxime sapiguent tothom la gran tallada que té en el «Prado».

Nosaltres, per la nostra part, aconsellém a la Junta de «El Prado Suburense» qu'en aquest assumpto obri ab molta energia y procuri tornar el guant a n'el Sr. Carbonell. Y encare qu'en la lluyta entaulada en surti ab la victoria la Societat, enteném que la part lleonina que afecta el Sr. Carbonell se ha d'eliminar, declarant de una manera ben clara que'l «Prado» ha de disposar lliurement del producte del Café, arrendantlo a qui tingui per convenient.

Y si ab aquesta condició el Sr. Carbonell no s'hi conforma, (com ja és de presumir), rescindir sense contemplacions el contracte que ab ell existeixi y, prescindint en absolut del edifici de la seva propietat, constituir ab els mateixos elements del actual Cassino un'altra societat sobre la que no pesi cap privilegi odiós per ningú, circumstancia que podria arrencarla assegurada y vigorosament y, després, sosténdrela ben forta y poderosa.

Aquest és el millor camí que pot seguirse, segons recomana el criteri de la inmensa majoria dels socis del «Prado Suburense».

La cayguda

La majoria del poble estaban seguríssims de que aquella figura mefistofélica, en forma de persona humana, que durant el transcurs de més de vint anys había cambiat de casaca a cada moment pera sostenirse en el *pináculo* del caciquisme y desde allí fer tots els tarugos y trapasseries en perjudici dels mateixos vehíns que'l pagaban pera que dintre'l lloch que ocupaba fos tota una persona com cal y de be. Donchs ningú ho creya que arribés el seu día, y va arribar, per rahó natural y lley de justicia.

Y nosaltres, encara que jovenets y *gente moza*, eram dels que hi creyan més en que vindria la cayguda, y per aixó varem treballar ab molta fe confiats ab l'adagi catalá que tan sapientment diu: «Un mal usar no pot durar».

Ara últimament no eram sols nosaltres els que, cantantli las vritats, l'empenyam a la cayguda: fins els seus mateixos amichs ja li feyan la trabeta, al objecte de que caygués més avlat, donchs comensava a fela'hi nosa.

Els altres amichs de bona fe es concretaven a mirarsel ab molt mals ulls.

Y tots teníam sobrats motius pera obrar d'aquesta manera. ¡N' havíam sentit a dir tantas d' ell! que 'l parent, que 'l cunyat, que 'ls rebuts falsos, etc...

Françament: al cap-de-vall, es va arribar a creure com a vritat positiva lo que desde molts anys constituía el rum-rum de tot el poble de Sitges.

Com habem dit sempre, repetim ara que nosaltres no hem combatut may a la persona, sino al cacich qu' encarnaba la desastrosa Administració dels interesos comuns.

Y respecte al seu inseparable gosset, tan fidel a 'n el seu amo, no més n' hem de dir que no sabem pas com se ho arreglará sense 'ls ossos que aquell li feya rosegar, quan ell es menjava tota la carn.

¡Ay, quánt cert és alló que diuhén els castelláns, de que «a cada puerco-le llega su San Martín»!

GARIN

Nota agrícola

LA FILTRACIÓ DELS VINS

La práctica de filtrar los vins es relativament moderna y cada día va tenint més importància, degut a las exigencias de la clientela, sobre tot de la que no's pot permetre'l luxu de consumir los vins que per acció del temps han adquirit una transparència natural per haverse anat sedimentant al fons las materias extranyas que portavan en suspensió.

Es, donchs, als vins novells als que especialment s'aplica aquesta práctica pera ferlos més agradosos a la vista y millorarlos las cualitats sense haver d'exigir los preus que's pagan pels vins rancis.

La filtració es un bon preservatiu contra las alteracions que'l vi pot experimentar a causa dels ferments, perque'l filtre'n reté la major part y queda'l vi relativament esterilitat y atenua per lo mateix lo perill de malalties que'l llensan a perdre.

Si a la filtració s'hi afegeix lo tractament sulfurós, pot casi be tenir-se per segura la conservació del líquit.

Es convenient, sobre tot la filtració cuan lo rahim ha sigut en malas condicions sanitosas, puig alashoras lo vi resulta molt térbol y tardá molt temps a aclarirse pel repós. Filtrantlos y clarificantlos lleugerament, aquets vins se posan aviat en condicions de consúm.

Es indispensable aquesta operació, al preparar un vi pera esser pasteurizat; en aquets casos no s'ha de clarificar; no més filtrar y fora.

No faltan models de filtres y cada viticultor pot triar segons la importància del seu celler. Pero convé tenir sempre present un concell: rebutjar los filtres de mànega perque tenen massa temps lo ví exposat al contacte del aire, y aquesta circumstancia es causa de algunas malalties del producte. S' han de usar exclussivament los aparells *tancats*.

La imputació que s'ha fet als filtres de que pretenen la materia colorant del ví, es més aparent que real. Si'l ví resulta més clar es perque es més net, oesa que resultaria cuan lo temps hagués dipositat al fons totes las materias sospeses en la seva massa.

De tots modos, encara que realment hi hagués pérdua de color, está compensada per la hermosa transparència y per la garantia de la conservació.

Lo més positiu

(DE COLOBORACIÓ)

Sembla un fet l'instalació d'una «Central Eléctrica» aquí a Sitges y creyem sincerament qu'es portará a cap, puig ho fa creure l'agrupament de personas de posició qu'acarician el projecte de l'inginyer D. Manuel Crusats.

Molt ens pláu la millora qu'alguns patricis volen implantar a nostre vila, per aprofitar las comoditats qu'ofereixen els temps moderns, pro tenim que ferlos avinent que si aquesta millora es desinteressada com no ho duptem, no son aquestas petites comoditats las que més convenen a la vida del poble, puig aquestas son apreciadas quan estan satisfetas las necessitats y no quan n'hi ha tantas per cumplir.

Careixém de verdaderas milloras, quines podrian donar nova vida al nostre poble; per patriotisme's vol portar a cap aquet projecte n'estém segurissims y més portant l'iniciativa tan dignes personas con las que forman la Junta. Es molt d'agrahir per Sitges, quan més no s'implantá aquesta reforma com a medi de lucro; per lo mateix ens veyém obligats ha indicarlos las milloras que a nostre entendre son més positives.

Es un projecte de temps ha acariciat la creació d'un bosch ab sa corresponent aygua aprop del casco de la població, cosa que milloraría considerablement els atractius qu'ayuy ja conta nostra vila y qu'es quasi de necessitat durant l'estació calorosa.

Además ab un petit interés podria entregar capital al Ajuntament per liquidar sos deutes ab los prestamistas d'ayuy y als industrials poguent al mateix temps alleugerir els impostos fent més barata la vida ó emprendre aquet la millora més amunt apuntada.

Podria també portarse a cap el projectat pantano ab el qual milloraría considerablement la agricultura y el capital empleat podria guanyar el seu interés, siguent aixó una font de vida molt aprofitosa per la població.

Per la vida de la població fora també molt convenient l'implantació d'alguna industria, molt propia pera'l caracter dels seus habitants y qu'en altrás poblacions molt semblants a la nostra donan molt bons resultats tant pera els fabricants com pera'ls obrers.

Dat el número creixent d'estiuhejants que cad'any es nota, la construcció de casas elegants y baratas a la Ribera podria donar molt bon resultat, sent segur qu'ab més proporció aniria creixent el contingent de familias forasteras, puig sapiguentse podrian obtenir comoditat en las habitacions; foran aquestas sollicitadas ab preferència, poguent treuren els propietaris ab facilitat l'interés que dona la propietat urbana y l'Ajuntament y els industrials els beneficis que reportarian l'aument de població.

Sens perjudici de tornar altre día sobre'l mateix assumpto, farém constar qu'al nostre poble 'lhi fan falta més que relativas comoditats, medis de vida de quins ayuy si be encare no n'está mancada son molt escassos per desgracia.

X. X.

La Patria

Estava fullejant la nostra historia quan vaig oír de cop un cant melós que 'm duya la infantesa a la memoria y em feya per moments sentir ditxos.

Els ulls vaig aixecar. La serralada que altiva es desplegava al devant meu feixuga es va conmourre: la tonada fonia sos coixins de flonja neu.

Els arbres sobre meu se sorollavan marcant la melodia ab llur remó; el riu, la font, las aus l'acompanyavan: tots ells de cor sabían la cançó.

El cel més pur que may se 'm va apareixer; ma terra més hermosa em va semblar... Y, enamorat, sentintme desvaneixer, també la cançó nostra vaig cantar...

Llavoras, despertantme, vaig pensar:
«No ens mou tan sols la gloria!
Oh! Hi ha quelcóm d' etern, sense la historia!»

E GUANYABENS

Desitg de neu

Després de molt temps que l'anyorava, l'enamorat va anar a véurela. Era al cor del hivern, y va deixar la hisenda empordanesa voltada de las terras que reposavan. ¡Quín hivern! Es pot dir que tant va mourel a fugir l'amor de la estimada com el temps inelement. Y se'n va anar vers aquella vila del Mitg-día, escapant de aquell fret que 's ficava al moll dels ossos.

Al arribarhi, després de las emocions dels primers moments, va sentirhi un gran benestar. Tan mateix era altra cosa trobarse al costat de la estimada, dolsa y amorosida, que no voltat de aquells arbres nusos y rigits de las sevas terras. Tan mateix l'hivern, en aquella vila, fins era agradable. Pro no més que pera ell; perque tothom se'n queixava de aquell hivern, y tothom deya qu'era fret com cap altre, y la seva enamorada es mostrava més fredolica que ningú.

Per aixó ja n'hi feya, ja, de fret. Un fret suau, com una gran alenada suspesa entre cel y terra.

Una nit els enamorats parlavan amorosament, recullits en un salonet mimós.

Tot era tancat y barrat, y el foch mormolava en el chubesky, espargint una escaforeta benefactora.

Varen parlar dels seus amors, dels seus anyoraments. Després, la enamorada, no poguent allunyar el pensament de aquell fret que la tenia tremolosa, va exclamar:

—¿Que neva molt a la teva terra?

—En aquet temps, tot sovint, — va respondre ell. Y va afegir:—¿Per qué ho preguntas?

—¡A mi me agradaría tant veure nevar! El fret me estemordeix; pero, ben abrigada, al costat teu, no sé qué donaría pera contemplar com la neu cau...

—¿Que no ha nevat may aquí? — va preguntarli l'enamorat.

—Una vegada, quan era petita... pero no m' en recordo. Quan lleigeixo la descripció de una nevada, jem sento fiblada per un desitg tan neguitós!... Uns diuhén que 'ls borralóns semblan papallonas blanques, que cauhén sense resistencia, feridas o mortas. Altres diuhén que són com bolvetas de cutó fluix. Y neva silenciosament, ¿veritat? Y si se agafa un borraló es fon desseguida a la má... Déu ser una cosa flonja... flonja...

Y la enamorada va cloure 'ls dits prims de la seva má correcta, com si agafés alguna cosa invisible que surés en l'ayre, y va tornar a exclamar, encare ab més sentiment, ab un desitg irresistible:

—¡Que me agradaría veure nevar!

L'enamorat se la va mirar ab fixesa.

—¿Y si nevés?

—¿Quán?

—Ara.

—¿Ahónt?

—Aquí. Parlas de una certa manera... Y devegadas las naturalesas tan sensibles com la teva notan la sensació de las cosas que passan. Es com un avis misteriós que reben els temperaments impresionables.

Y quant més li deya sensible y impresionable, més se'n hi rentia.

—¿Vols dir que neva? — va preguntar, ab els ulls oberts y ab una ilusió que li extasiava tota la cara.

—Quan he vingut el cel era tot gris.

—Obra, obra el balcó — va suplicarli ab una veu de curiositat ardenta.

Ell va anar pera ferho, pero la espectació d'ella l'había deixat sospés.

—Obra... — va repetirli baix, baixet, agafantseli a la espatlla.

Va obrir de bat a bat.

Els ulls dels enamorats varen sondejar la fosca de la nit.

Y no nevava.

R. SURIÑACH SENTIES

Plany

Present a l'aymada

Tristesas del meu cor: cantéu... cantéu... Cantéu las penas agras y els cants melangiosos. Digueuli a l'aymada que jo 'm moro de amor y que l'anyoro en mas horas tristas y solitarias, qu'és quan esplayo e cor. Digueuli que un captayre li va al darrera sempre; digueuli que s'hi fisci, que a dalt la cantonada, quan ella passa, li demana tot sóvint una almoyna, pro una almoyna de amor, per amor de Deu...! A voltas se ha de acóntentar ab una mirada o be un somris. Digueuli que 'l meu cor té sed de petóns, riallas, miradas, plahers y paraulas consoladoras; sed que jamay podre apagar, y per aixó el meu cor es mor de amor.

Cantéu lo que jo sento...; canteuho ab veu ben fonda: digueuli que voldria—quan en plena nit de plata em trobo meditant aprop del mar bonansó...—voldria que vingúes a cercarme vestida ab raigs de lluna, per extasiarme ab ella; y els dos, ben agafadets, tot cantant una cansó planívola, anárnosen endíns... avançant per dessobre aquella planuria vidriosa... endíns, ben endíns...

...Veuriám com la lluna camina, rodolant, cap a Ponent; y, tot mirantla, al girar la vista enrera, veuriám despuntar el nou dia; quedariám enlluernats al contemplar com el Rey de la llum se aixeca magesuós, pausadament, donant vida, pau y amor an aquell que ho necessita... Y allavoras tu, tot esfumante, fugirías dels meus brassos, y jo, pensatiu altra volta; quedaria agegut aprop del mar...

Tristesas del meu cor: cantéu... cantéu... Digueuli tot aixó... tot lo que avuy sé; donchs per la meva pensa n'hi passen tantas de ideas, que, a voltas, aturadit, ni tinch temps de capsarlas...

ANTÓN BENAZET

Enterrament

*Ambe qui l'han casada
massa ho sabeu:
es home de riqueses,
es un hereu.*

*L'han portada a montanya;
peró... qué hi fa?...
la pobre presonera
té'l cor al plá.*

*Sa casa es una tomba:
mai res hi viu:
hi ha enterrada una verge
de viu en viu.*

*Aparia la caixa,
cuita, fuster;
volteja les campanes,
bon campaner.*

*Porteu-li flors, fadrines;
ploreu, minyons;
són mortes d'un cor d'angel
les il·lusions.*

E. G.

Noticias

Ha mort el compatriòci Rvnt. D. Cristófol Rubirosá y Bergalló, rector de Premiá de Dalt, que gossava de mèrescudas simpatías per sas grans virtuts y sentiments caritatius.

Rebi sa apreciable familia la expressió del nostra més sentit pésam.

S'ha fet cárrech de la farmacia de Sant Pere de Ribas el jové D. Salvador Vallés y Bertrán, a qui li desitjém molt acert y prosperitat.

El vicari que havia sigut d'aquesta vila, doctor Pere Cerdá, després d'haver sigut traslladat a Terrassa, com deyam en el número passat, ha sigut nomenat are vicari de la parroquia de Sant Joseph y Santa Mónica, de quin cárrech ja ha prés possessió.

No cal dir que'l felicitem per aquest nou ascens, que fa justicia als mérits rellevants del doctor Cerdá.

El passat dinmenge se celebrá al Balneari de Mar un ball particular que resultá lluhidíssim, assistinhi gran número de distingidas familias.

La banda que dirigeix el senyor Carbonell executá un escullit programa.

Es pot dir que aquest ball ha sigut el darrer festeig que 's celebra en aquesta temporada estiuhenca.

La major part de familias forasteras ja han regressat a sos respectius punts d'origen.

Conforme anunciarem, en el passat diumenge acabaren las solempnissimas funcions del Octavari de Jesús Sacramentat.

A las vuyt del matí se celebrá la Comunió general, assistinhi una infinitat de fidels, fent avans el P. Ruiz una sentida plática. En la funció de la tarde, la iglesia se omplí de gom a gom, fins al punt de que'l temple resultava molt reduhit per la inmensa concurrencia que hi assistí. El predicador del Octavari P. Ruiz se despedí dels fidels sitgetans pronunciant un hermosíssim y elocuent sermó.

Felicitem als organitzadors del Octavari per la brillantés ab que ha resultat.

El diumenge passat feren una excursió a aquesta vila varis periodistas barcelonins, visitant tot quant de notable enclou la població, de quina en feren gran elogis,

Segóns circular qu'hem rebut de Santiago de Cuba, se ha constituít en dita ciutat una societat mercantil pera dedicarse a la venda de robas, calsat, sedería, perfumería y quincalla, en l'establiment que se anomena «La Favorita», situat en el carrer baix de Sant Tomás, 88; girant dita raho social baix la firma de Camps, Soler y C.^a

Figuran com a gerents de aquesta nova casa comercial els Srs. D. Gayetá Camps y D. Jaume Mirabent.

De veras desitjém als nostres distingits amichs molt bona sort en tant important empresa.

En el Café de la Marina, el diumenge passat al vespre va donarhi una conferéncia pública sobre qüestions socials, el propagandista Sr. Montesinos; siguent molt del agrado de la concurrencia.

La companyia dels ferro-carrils de Madrid, Saragossa y Alacant ha establert un servey especial de viatgers pera facilitar la concurrencia a las festas de la Mercé que 's celebran a Barcelona.

Pera l'expressat servey s'expendeixen bitllets de anada y tornada a preus reduits en casi todas las Estacions de la Xarxa Catalana desde 'l día 22 al 25 del actual, servint pera el retorn desde 'l 25 al 30 del mateix.

Cridém l'atenció del Sr. Jefe de Correus sobre l'escandalós retrás que sufrenen la major part de las cartas que contenen l'original de aquest periódich y que degudament franquejadas dirigim als impresors Srs. Santacana y López, de Barcelona.

Respectuosos ab tots els criteris y amichs de deixarlos exposar lliurement mentres no faltin

a la consideració pública y estiguin provehits de un fonament més o menys acceptable; no hem titubejat en admetre en las nostras columnas l'article que ab el títul de «Lo més positiu» publicuem en el present número.

Cal fer constar, donchs, que de las opinións emesas en dit article no se 'n fa solidari la nostra Redacció, sino qu'ellas són criteri exclusiu del firmant de aquell treball.

En el número proxim publicarem la llista de la suscripció, que continúa oberta, pera erigir un monnment al inolvidable Dr. Robert.

Durant el mes de Agost últim, el mohiment de la Estació del ferro-carril de aquesta vila ha sigut el que a continuació s'expressá:

Viatgers: Bitllets ordinaris 1.ª, 72; idem 2.ª, 161, idem 3.ª, 1,184. Anadas y tornadas y especials festius: 2.ª, 8; idem 3.ª, 78. Viatgers ab abono: 730. Especials senzills: 2.ª, 675; idem 3.ª, 1,418. Militars: idem 1.ª, 4; idem 2.ª, 30.

Mercancías: Ayguardent y licors, 7,509; carbó mineral, 8,640; cereals, 12,795; despullas de tota mena, 4,300; ferratges, 4,126; fruytas secas y verduras, 1,115; maquinaria y eynas, 2,076; espartería y canem, 1,495; pells adobadas, 8,556; vins, 72,694; y varis, 52,622.

Las funcions relligiosas que s'han celebrat en la nostra Iglesia parroquial en honor de Santa Tecla, patrona de Sitges, han resultat tan lluhidas com els anys anteriors.

Lo mateix a las Completas que al Ofici va assistirhi nombrosa concurrencia.

Ab la solempnitat acostumada, també 's celebrará avuy la festa de la Mercé.

El dijous al matí van reunirse en el despaig de l'Arcaldía la Comissió de aquesta vila y la de Barcelona qu'entenen en la erecció de un monument al malográt Doctor Robert.

En dita reunió no es va pendre cap acort definitiu per lo que respecta al punt ahont aquell deurá emplassar-se; pero, no obstant, sembla que 's convení en que'l millor fora 'l que ocupa l'antiga casa anomenada a ca'n Puig de la Plassa, la qual, com és natural, tindria que tirarse a terra cas de que prevaleixés la ideya apuntada.

Duránt la present setmana el temps ha sigut variable del tot, ab tendencia sempre a ploure; encare que, salvo algún ruixim, ben poca cosa en resúm ha fet, si es té en compte la molta quantitat de aygua que necessitan els terrers pera assahonarse de la sequetat que desde tant temps venen patint.

La temperatura ha baixat bastant, deixantse sentir al matí y cap al vespre una fresqueta molt agradable.

Ab motiu de las festas de la Mercé que 's celebran a Barcelona, tots els trens passen atapahits de passatgers.

Ahir varen passar set trens especials a més dels diaris, alguns d'ells de viatgers y els restants de carga.

Avuy al vespre 's celebrará al Balneari de Mar un gran ball particular; com a despido del istiu.

El Balneari 's tancarà, per aquest any, el vinent dillúns, día 26.

Sembla qu'en aquets moments es troba entretinguda la cuestió del deshaci de la societat Casino del Prado Suburense.

Hi há qui suposa que s'arribará a una mutua avinensa.

AVIS

Devent surtir cap a Barcelona, al objecte d'acabar sos estudis, el jove professor de musica D. Manuel Torrents y Girona, a prechs de sos molts amichs y favoreixedors ha resolt donar en aquesta vila de Sitges, lllissons de Piano, Cant, Violí y Solfeig, los dilluns, dimecres y divendres de cada setmana, a tots quants confihin ab sa competencia.

Nou itinerari de trens

que regirà desde'l dia 1.er de Maig de l'any 1094

Horas de sortida de Sitges, y arribada a Vallcarca y a Barcelona

A las	6:14	6:22	7:30
» »	7:21	—	8:44
» »	9:24	9:33	11:01
» »	11:32	11:42	13:13
» »	16:19	16:27	17:33
» »	19:51	19:59	21:08

Horas de surtida de Barcelona y arribada a Vallcarca y a Sitges

A las	5:49	6:51	6:58
» »	8:05	9:14	9:23
» »	9:50	10:57	11:05
» »	11:10	13:24	13:46
» »	15:20	17:03	17:13
» »	18:37	19:40	19:50
» »	20	—	21:20

De Sitges a Vilanova

A las	6:58	7:07
» »	9:23	9:32
» »	11:05	11:15
» »	13:46	14:04
» »	17:13	17:26
» »	19:50	20
» »	21:20	21:30

De Vilanova a Sitges

A las	6:03	6:14
» »	7:07	7:21
» »	9:06	9:24
» »	11:15	11:32
» »	16:08	16:19
» »	19:15	19:39

COLMADO

de J. MASSÓ (a) BRUGUERA

CAP DE LA VILA

Novetat en objectes para regalo * Placas Lumiere, paper, postals y altres objectes fotogràfics
 Pastillas de Logroño * Maggi, las tres especialitats * Pastas de Gluten * Bizcochs López
 purgants * Arrós de Valencia en saquets * Ferro-quina Bisleri * Oli Salat * Sabóns
 Ayguas minerals * Carburo de calci * Suces * Esperimas * Velas * Ciris * & &
 Repostería classe extra * Tortells * Panellets * Manteca * Xocotata de totas las marcas
 Cafés Moka, Caracolillo y Puerto-Rico * Tapiocas y purés Figueras * Formatjes * Pernil
 Conservas * Peix * Verdura * Vins Rioja * Xampany * Licors de diferentas menas
 Malvasía y Moscatell de Sitges * Aixarops Fortuny y demés comestibles y articles ultramarins

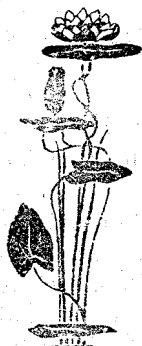
Gaseosas • Gel • Cervesas

GRAN RELLOTGERIA Y JOYERIA ***

EL REGULADOR

INMENS ASORTIT EN OBJECTES PROPIS PER AREGALOS

Carme, 1, y Rambla Flors, 37; Barcelona

Disponibile

Establiment de Robas y Sastreria de

Francisco Ricart

Vilanova y Geltrú

SUCCESSOR DE BARCELO

Progrés, 8 y 10, y Sant Pau, 13 y 15

Lo reduhit dels preus y lo extens del assortiment en

Novetats pera la Temporada d'Estiu

converteixen aquesta secció en una verdadera actualitat de tost els moments.

*Pera donar una idea d'aquesta extremada baratura cal fer sapiguer que'n la casa FRANCISCO RICART es troban en venda
 //Tratjos de llana pera senyor, confeccionats, desde 7 duros!!*

Treballs económichs
 pera'l Comers

y la Industria

**Imprempta
 Maguncia**

MATERIAL MODERN PERA OBRAS, REVISTAS, &
 * ESPECIALITAT EN ESQUELAS MORTUORIAS *

Despatx: Palla, 6, entressol
 Barcelona

Camisería y Corbatería

Carrer Boquería, 32 * Barcelona

Gran assortit en camisas
 corbalas, mocadors
 y tots els articles
 pertanyents an aquest ram

Gran baratura en els preus

La Camisería que ven més barato a Barcelona

ESPECIALITAT EN CAMISAS A MIDA